

Sygn. akt V CSK 312/16

POSTANOWIENIE

Dnia 14 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

w sprawie z wniosku G. P.
przy uczestnictwie T. [...] Spółki Akcyjnej w K.
o ustanowienie służebności przesyłu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 14 grudnia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w J.
z dnia 14 kwietnia 2016 r., sygn. akt II Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego w J. z dnia 14 kwietnia 2016 r. Wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżący wskazał na występowanie w sprawie sześciu istotnych zagadnień prawnych.

Zgodnie z utrwalonym poglądem orzecznictwa, przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na tę przesłankę polega na sformułowaniu zagadnienia i wskazaniu argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Musi przy tym chodzić o zagadnienie nowe, dotychczas nierozpatrywane w judykaturze, które zarazem ma znaczenie dla rozpoznania wniesionej skargi kasacyjnej (por. postanowienia z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11 i z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151). Żadna z kwestii wskazanych przez skarżącego nie odpowiada jednak tej przesłance.

Po pierwsze, problemy wskazane pod numerami 1 oraz 4 – 6 były już przedmiotem wyjaśnień w dotychczasowym orzecznictwie. Odnosi się do nich m.in. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 22 maja 2013 r., III CZP 18/13 (OSNC 2013, nr 12, poz. 139). Potwierdza ona wcześniejsze orzecznictwo Sądu Najwyższego – omówione w jej uzasadnieniu – zgodnie z którym przed dniem

wejścia w życie przepisów o służebności przesyłu było możliwe nabycie przez zasiedzenie służebności gruntowej o treści odpowiadającej służebności przesyłu. Równocześnie, w uchwale tej Sąd Najwyższy opowiedział się także jednoznacznie za możliwością zsumowania czasu posiadania obu tych praw i zaliczenia ich łącznie na poczet okresu posiadania koniecznego do nabycia przez zasiedzenie służebności przesyłu. Odpowiedź na pytanie o kwalifikację służebności przesyłu jako służebności gruntowej lub jako odrębnej kategorii służebności ma z tej perspektywy znaczenie drugorzędne.

Po drugie, zagadnienia wskazane pod numerami 2 i 3 mają charakter zbyt kazuistyczny, by mogły stanowić podstawę istotnego zagadnienia prawnego w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Sposób określenia przestrzennych granic służebności przesyłu oraz ich oznaczenia w orzeczeniu sądu musi nastąpić z odniesieniem się do okoliczności faktycznych sprawy. Dla określenia konkretnej treści tego prawa kluczowe znacznie ma zwłaszcza umiejscowienie urządzeń przesyłowych oraz zakres, w jakim ich eksploatacja ogranicza możliwość korzystania z niej przez właściciela. Z tego powodu kwestie te nie mogą stanowić podstawy do wyrażenia ogólnego i uniwersalnego stanowiska, które odpowiadałoby przesłance istotnego zagadnienia prawnego w opisanym wyżej rozumieniu.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).

aw

aj